

Ordnete forhold

Jeg har sans for arrangerte ekteskap. Ekteskap der flere enn to knallforelskede, unge og kåte verdensmestre har noe de skulle ha sagt. Der noen med vett og forstand og sterk omsorg for sin sønn eller søster bidrar når en av livets viktigste beslutninger skal fattes.

For så viktig er det jo. Funker forholdet, tåler du det meste. Og få ting er opphav til så mye dritt som havarerte, døde eller døende forhold. Særlig når det er barn i bildet. Og oppriktig talt, når et forhold i de nære omgivelsene dine sprekker eller blir vondt og stygt, hvor ofte har du ikke da visst helt fra start av at det kom til å ende sånn?

Nå går det for eksempel mot slutten mellom mine venner K og L. De har det håpløst vondt, lider og sliter og krangler og gråter. Men alle vi som kjenner dem, har visst fra dag én at det ikke stemte. Men sa vi det? Nei. For kjærligheten er en stor og hellig og helt personlig sak her hos oss. Utenforstående ingen adgang. Selv lever jeg lykkelig på tyvende året takket være utenforstående inngripen. Pernille og jeg ble sammen på indisk vis. Den gangen, i forrige årtusen, var det lite utvalg av lesbiske som passet min type. I alle fall virket det sånn på meg da jeg skrekkslagen bega meg ut på det skumleste jeg noensinne har prøvd: å sjekke damer på lesbesteder.

De nifse dørvaktene — hjelp, er det en mann eller en dame? Flokkene av breiale damer med hockeysveis, rosa slips eller tversover. Boblejakker med oppbrettede ermer innendørs. Øl, øl og mer øl. Slåsskamper ved biljardbordet: «Ikke rør dama mi!»

En gang ble dodøren sparket inn mens jeg var på toalettet. Var det virkelig her jeg skulle finne drømmekvinnen? Nei, vel? Så jeg mobiliserte vennene mine, og heldigvis hadde en av dem en kusine som var lesbisk. Bra familie, smart i hodet, anbefalt av bestevenninnen min? Klart jeg var avstandsforelsket i et helt år.

Da jeg endelig møtte henne, gikk det til gjengjeld fort. Morgenens etter ringte jeg venninnen min og sa: «Nå er vi sammen, og det kommer til å vare hele livet.» Pernille stirret på meg med store øyne, gikk rett i dusjen og besvimte. Men jeg hadde jo rett.

Så Pernille er grunnen til at jeg ser med blide øyne på sikker, hinduer og muslimers datingtjenester for sine familiemedlemmer. Det er knapt større hjelp du kan gi noen i livet enn å sørge for at de finner rett partner. Eller unngår å havne hos feil. Da snakker jeg selvsagt ikke om tvang.

Men i en tid der det er så enormt mye fokus på de dårlige sidene ved innvandrede familiekulturer, synes jeg at vi kan jekke oss ned litt. Listen over ulykker skapt av vår hyperindividualistiske familie- og kjærlighetskultur er også lang. Vi har ikke vondt av å lære litt.

Christine Koht